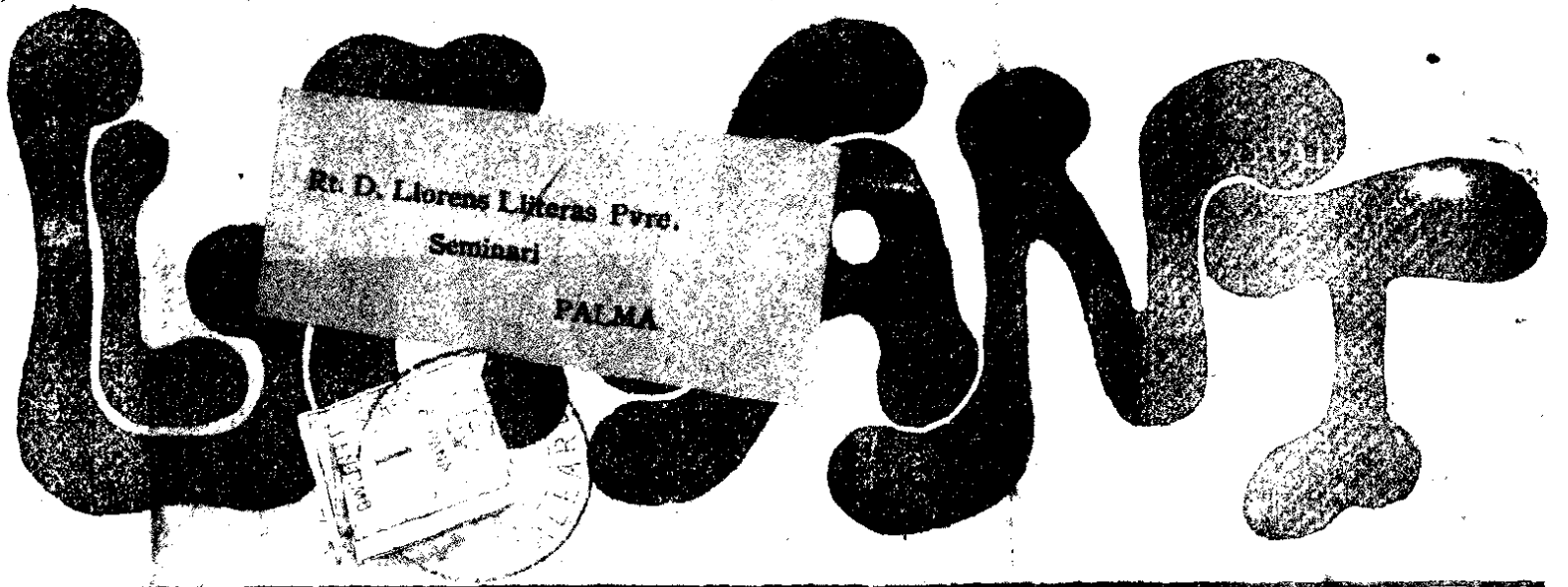


PREUS

Artá Un trimestre . . .	1'75 ps.
A Fora. id.	2'00 "
América id.	2'50 "
France id.	3'00 "

Número solt: 15 cts

Redacció i administració
Quatre Cantons, 3
ARTA (Mallorca)



SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

Visions de Mallorca

Campanet no és poble de mar; però el vegem llunyà i lluent dins la corba falcada que va des del Puig de la Victòria, d'Alcúdia fins al Bec de Ferrutx i les muntanyes d'Artá. No en sentim la flonja polifonia, en dia que el mar és suau i blau com un camp de lli florit; però el vent ens en duu la rònquera i el gust picant de la sal, en dia que s'inquieta i s'avolota, i sobre les platges d'Aucanada afua els blancs cavalls que hi deixen les verdes crins en forma d'algues serpentinales.

Campanet tampoc és poble de muntanya; però al seu darrera, esculturats en pedra viva, els puigs de Massanella i de Tomich erissen devall el cel, la llur espinada àrdua. I a cada horabaixa, quan totes les coses s'enfosquen de la nit pròxima, aquestes dues grans muntanyes tutelars s'angelisen i es tornen ingràvides i puguen a fondre's dins la blavura fraterna del cel. I hi ha nits que els estels pàl·lids devallen a fer místiques processons pel tall viu de les carenes. A les vistes de la mar i a mitjan camí de les muntanyes, aquest poble meu que té el nom sonor com un picarol, ha romàs assegut damunt d'un turonell, i no té prou ulls per contemplar la bella vista.

Per bona sort, el turisme el descobreix. Els qui van a Pollensa el deixen amb una mirada displicent, entre la branca pomposa dels seus garrove-

rals, entre la cabellera dels seus pins ara escassos, entre els quals un mulí fariner fa blanquejar la inflada vela. Els qui van a Lluch, el deixen encara la fulosa ufana dels figuerals, amb ses vivendes de color de pa torrat, entremig de la plata dels olivars tranquils.

De les aigües opalines de la badia d'Alcúdia veim sortir cada dia el sol gloriós i remull. La primera cosa que fa el sol en eixir de les ones pàl·lides an aquella hora angélica del matí en que els mariners diuen que la mar fa aub, ço que vol dir que la mar es torna blanca, és posar dalt del campanar de Campanet una rosa encarnada. Aquella rosa floreix un minut i després es fa invisible, dins la daurada clator creixent. La darrera cosa que fa el sol en anar-s'en a colgar darrera les penyes altes, és encendre a la nostra espatlla magnífiques conflagracions de núvols, efímeres ciutats roents, ciutadelles de flama fantàstica, navilis arborats i pomposos que van, ningú sap aou, amb veles de púrpura, cavalls amb crineres ígnees, com els cavalls de l'Apocalipsi. I ades-i-ara, en dies que el cel deu fer la festa major, el sol cala foc a una magnificència tal de torres i de murs, de banderes i de draparies, de quimeres mitològiques i de bèsties somniades, de cavalleries i d'infanteries tenyides d'or i de sang, que els pobles de l'altra banda

de l'Illa que sobre la serra de ponent veuen l'espectacle grandiosos de la pira i la rutilant combustió, en diuen la *Ciutat de troies*. quan tota aquesta glòria s'apaga i s'esvaneix aquesta transfiguració, tota la contrada s'omple d'una cendra fina, com la cendra blanca que fa en cremar, la fulla d'olivera. I amb la cendra fina, véla pau. I el caliu dels estels, esmortuït, en les profundes blavors cinérees. Tastar la calma d'aquesta hora és qualque cosa de diví. Es boure un glop d'eternitat.

Assaborint l'hora tranquil·la he reposat en el coster; cada contrada té sa vila i cada vila son cloquer.

Ja l'Angelus vespertí s'en és tornat an el cel amb els ulls clucs i amb la volada causada. Mes, entorn dels cloquers encara dura la vibració que hi deixà en espolsar-hi tres vegades les seves ales d'or. I en les branques immòviles encara hei dura l'éxtasis que hi deixà en tocar-les amb la seva vesta fúida.

Si aquest poble tingués història, ara les ombres de la història s'en vindrien envoltades dins les ombres de la nit creixent. Si no tenim història, emperó en sentim l'olor i n'experimentam el poderós prestigi.

Alló que al fons comença de negrejar son les muntanyes artanèques. En les entranyes d'aquelles roques fou que Melisigeni, el cantor errant, va deixar hi sa lira oblidada quan Nuredduna, el geni de la tribu autòctona, la verge blanca com la lluna i de cabells negres com

la fosca, salvà el cantor de Grècia que havia d'esser immolat al Deu sanguinari. I pastades sou amb cendra romana aquestes terres que ara llaura el pagés pollensí o alencienc, que ha sentit aquella inefable terror—terror que en diriem pànica—que Virgili vaticinà.

I dónes, un temps vindrà que per aquestes contrades el pagés qu'amb torta arada llaura els seus camps tombat sobre la terra menjades de rovell treuà botgetes; ferà sonar elms buïds amb el seu càvec, i en les tombes obertes per s'arada s'admirarà de les enormes osses.

Llorens RIBER

Campanet 20 d'agost.

La industria sedera



Continuación

Por fortuna, vamos, aunque tarde, reconociendo nuestro error; nuestros gobiernos se ocupan seriamente en proteger la industria y favorecer su desarrollo, y de diversos puntos de España recibimos a diario a gran número de consultas pidiendonos instrucciones y elementos encaminados a reconstituir nuestra antigua riqueza sedera.

Y nuestro culto monarca, demostrando una vez más cuanto se interesa por los problemas nacionales, y reconociendo la utilidad que ha de reportar a nuestra patria el resurgir de nuestra perdida riqueza, dispuso esta primavera se hiciese una crianza en el real patrimonio de El Pardo interviniendo él directamente en todas las operaciones de la industria. Y

yo mismo, he visto, emocionando, proyectado en el lienzo cinematográfico, como nuestro rey sericícola y su augusto hijo, su alteza real el príncipe de Asturias, desembojaban con sus propias manos capullos de seda. Y no acierto a explicar la inmensa emoción que me produjo la contemplación de tal espectáculo las más altas personalidades de la nación, las de más noble alcurnia, realizaban las mismas operaciones que ante la secular huertera efectúan la moza juncal, el zagal alegre y el respectable anciano.

Afortunadamente para nuestra nación, va desapareciendo la errónea creencia de que la crianza del gusano de seda sólo era factible en el templado clima de nuestra zona meridional.

Siempre hemos considerado de gran importancia esta cuestión, y a ella hemos dedicado preferente atención y actividad, siendo uno de nuestros primeros trabajos la instalación y funcionamiento de escuelas prácticas de sericultura y en los sitios más fríos de España, tales como Burgos y Soria entre otros varios. En todos ellos se cosecharon abundantes i magníficos capullos de seda, de propiedades textiles muy superiores a las de los que se obtienen en Murcia, y en nada inferiores a los de Cevennes (Francia) y Milán (Italia), reputados como los mejores del mundo.

Aún siéndonos doloroso el confesarlo por tratarse de una nación que comenzó a criar gusanos de seda varios siglos después de España, debemos tomar ejemplo de Italia, ya que figura a la cabeza del progreso sericícola, y poner de manifiesto que en ella se cria el gusano de seda en toda la nación; de los 50 millones de kilogramos de capullos que se cosechan en el año el 76 por ciento se obtienen en la zona septentrional, en lo más frío; un 18 por ciento en la zona central y un 6 por ciento en la meridional, no obstante influir en favor de estas dos últimas zonas la bondad del clima.

A nuestros agricultores propietarios nos dirigimos principalmente. Su mayor cultura los hace saber que la industria sedera es factible en nuestras más frías provincias y a la más remuneradora de todas las industrias rurales. Por su mayor conciencia, por propia conveniencia, por humanidad y por patriotismo, están obligados a efectuar plantaciones de moreras; atender a sus colonos, obreros y familias pobres de la conveniencia de cuidar las moreras y criar gusanos; dar a todos los elementos necesarios (incluso moreras o su hoja) para que ellos hagan crianzas en sus domicilios ayudados por sus familias; recogerles las cosechas de capullos i venderlas en el mercado más ventajoso, partiendo después con ellos, a medias, los productos.

He subrayado a propósito las anteriores palabras porque son de máxima importancia; en nuestra larga vida se-

dera he visto muchos casos de gran entusiasmo y excelentes resultados en las primeras crianzas implantadas por nosotros en donde la industria era desconocida, las que acabaron por fracasar así que imperó el egoísmo en el propietario, cuando obsesionado éste por las cifras que señalamos en nuestros folletos divulgadores, demostrativos de que los gusanos de una onza de simiento pueden producir docientas pesetas de beneficio, un 115 por ciento de ganancia en menos de dos meses de trabajo, se obstinó en criar por su cuenta muchas onzas de semillas, muchos gusanos, sin tener en cuenta nuestra advertencia de que esta industria es exclusivamente rural doméstica, y que su principal elemento es la mano de obra, desilusionando el elemento obrero, que sólo veía aumento de trabajo sobre sus habituales faenas agrícolas sin ningún beneficio, y convirtiéndolo en el principal enemigo, causante material del fracaso de la industria.

Sistemáticamente opuesto a toda innovación, muy aferrado a la ciega rutina, es el elemento obrero agricultor; pero haciéndole participe, a medias, en las ganancias, se interesará a regañadientes al principio y con afán después, (1) Altamente simpático, atrae inspira gran cariño y para convencerse de ello basta con visitar la huerta de Murcia en el período álgido de la vida del gusano, en cuya época su población rural vive en estado febril; sólo habla de gusanos, casi no duerme ni tiene hora fija para comer, cede su casa a los gusanos y vive bajo los árboles.

Por este gran cariño a los gusanos, permítasenos denominar a Murcia la Covadonga sericícola. Ojalá tengamos en España otro caso de reconquista, sericícola esta vez, así como la iniciada por D. Pelayo hizo explosión en el Norte corriendo hacia el Sur, siguiendo las arterias de nuestros caudalosos ríos, lleve la de ahora corriente inversa y, en plazo brevísimo, se unan la covadonga murciana i la asturiana por medio de un inmenso manto de moreras.

(*) En el coho.

(1) Pues el gusano de seda parece como si tuviera Imán.

Continuará

El casal dels pobres

La benemérita Associació d'Obreres de St Josep, sempre mirant fixament als elevats, fins que se proposá son fundador i aixamplant al seu horitzó tot lo qu'aquest li permet, segueix la construcció del casal aont les obreres hi

han de laborar amb més eficàcia a favor dels pobrets de la nostra vila i per floriment de la Institució.

La construcció casi se pot dir qu'arriba al seu final; l'idea del seu Director és que pugui quedar llesta a derrerres de Septembre; solemnisant la seua benedició e inauguració amb una festa solemne i una tarda literària musical tant o més brillant que les que anyalment en el mateix més sol celebrar.

Aqueixa tarda tindrà lloc, si Deu ho vol, dins l'espaiosa sala del primer pis que amb tal acte s'estrenarà. Es aquesta una sala de grans dimensions 16 per 8 en la qual heí cabrà molta més gent que la que cabia en la sala-escola dels P. P. Franciscans que fins ara s'ha utilitzada per les demés festes. Té grans obertures en les dues parets oposades per les quals entra aire i llum en abundància; té també una represa de 4 metres per 8 a la qual s'hi puja amb dos escalons que servirà per la presidència i pels actor si que pot, si heí emporta, fer el servei d'escenari en les representacions de petites pessetes escèniques.

La planta baixa, además del vestíbul, quarto receptori, i habitacions destinades a la família gordiana del casal, conté una sala capás i ben ventilada, destinada a escola. En ella s'hi donarán les classes generals del Col·legi de St Josep, avui ja en funcions, escoles dominicals per associades pobres, i altres classes especials. Sabut és que les cantidats que se recauden, producte de les classes del citat col·legi que dirigeix D.^a Margalida Estelrich, grau protectora de l'Institució; son donades per les obres del casal. Té, además un corral si no de grans dimensions, capás al manco per contenir totes les dependències útils i necessàries a tota casa, i lloc per un pati, ventilador de la casa. La fatxada, senzilla i elegant, dona al edifici un aire de misticisme que bé escau al caràcter de l'Institució que en ella ha de funcionar.

Ara vertaderament tindrà l'Associació d'obreres de St. Josep la casa que precisava Heí podrà haver qui desconeguent l'omplitut dels fins que persegueix, miri amb certa prevenció, que una associació

benéfica posseezca un casal tan important. S'ha de pensar en primer lloc que tot el seu valor ha sortit de donatius i captes especials, sense que per aixó s'haja posat, má als fondos de l'associació destinats als pobres. I tot se deu a la constància, a la diguem-li santa tossaduria d'un home, d'un benemérit franciscà, que no ha reparat en pareixe importú, arbitrànt medis, subveint recursos i demanant limosnes per dur a cap una obra de tanta trascendència per l'associació i de glòria per la nostra vila. Ell és estat l'anima de l'obra, a la seva activitat i constància se deu haverse poguda dur a cap aquesta i sols Deu i ell saben els trencacaps que li costa.

Mes, l'obra quedarà acabada però no el pagament de la mateixa. Tothom pot veure que les petites limosnes obtingudes no poden esser suficients per una contrucció tant important i el sebre que va destinada a fins benéfics e instructius per la nostra vila han de mouer-nos a tots a cooperar amb un petit esforç més de cada un porque se saldi aviat el gast fet en ella. Molts de pocs fan un molt. Posam hi cada un lo que poguem i Deu proveirà lo demés.

A. F.

De Son Servera

Diumenge se va celebrar amb gran solemnitat la festa de S Agustí. El matí a les 8 la banda de música sortí pels carrers captant per la festa. A les 10 Missa major a la qual heí assistí l'Ajuntament. A les 3, del capvespre grans corregudes en el Cos i a les 5 corregudes de cintes per bixicletes; la banda de música tocá escullides pessetes que eridaren molt l'atenció de la gent. En aquest dia totes les famílies serverines de fora vengueren a passar les festes amb les seves famílies.

El dia 21 a les 4 hi hagué carrer es de bixicletes a la carretera de Son Llorens. Se da el sú en el Pont d'en Calet fins a la Central eléctrica, anar i tornar. Els premiats primés de la parada dels esterns varen esser: 1 el de Son Poca-farina, 2a en Jaume d'Artá i el terc en Miquel Cuat jillos de Servera.

A la segona carrer a foren el 1 en Juan Paciencia, 2 Jeroni Cuera i el 3r en Pere Xerubinet.

Varen esser v nes carreres que daren molt de gust. Molts anys.

Corresponsal

De Municipi

La Comissió Permanent del Ajuntament en la sessió de diumenge passat va acordar:

Aprovar un conte de 650 pts. destinat a pagar el fluid elèctric extraordinari, la subvenció a la banda de Seuva i an els xeremiers de les festes de Son Salvador.

Posar un grifó de pas devora l'abrador del carré de Son Servera.

Fer arretglar per administració la cisterna del corter de la Guardia Civil.

RELLIGIOSES PARROQUIA

Demà se celebrarà la Comunió general dels associats al Apostolat de s'Oració.

DE CA NOSTRA

METEOROLOGIA

El temps no va d'aigo. Molts d'anys en la darrera quinzena d'agost fa una savoreta. Enguany, si bé ha plogut a altres pobles, al terme d'Artà no ha arribat i la terra està aixuta ferm. Calor encara en fa bastanta.

ESTAT SANITARI

Si bé de malalts no n'hi ha molts, però debes el cos hei ha haguts alguns casos de paratífus o sia ses febres. Des de que se feu condemnar es pou d'Avall, les febres qu'eren abans un assot pel nostre poble havien desaparegudes casi de tot, però hi ha encara adésia-ra alguns cassos aillats a conseqüència de beure algunes famílies d'aquell barri, aigo d'un pou d'una casa particular, el qual pot tenir filtracions de l'aquíquia d'aigos brutes de la vila.

MORTA

Va sorprendre a tot el veïn-dari la inesperada mort de na Catalina Rotcheta, esposa d'en Jaume Guixó de s'agenci, del Cos, dona jove i robustíssima que pareixia res l'havia de tombar. Aqafá les febres i fou cosa de pocs dies. Extremun-ciá dissapte a vespre i el diu-menge dematí entregá l'ánima a Deu. Qu'El doni a sa família especialment a son espos mare i germans el consol necessari per soportar tal pèrdua i molts anys de vida per pregar per ella.

MALALTS

De la mateixa malaltia estava també gravíssim un atlot de deu anys únic fill de la difanta, però va millorant.

També se troba convalescent de la mateixa malaltia una fadrina fia d'en Pere Llissa.

ALTRES MALALTS

Diumenge horabaixa sufrí un atquet d'embólia a Calar-ratjada D. Rafel Juan (a) Senyó Escolá, el qual fou trans-portat a la vila i desd'allavores ha millorat moltíssim.

—També se troba molt malalta la madona Francisca Fortesa (e) Jusepeta esposa de l'Amo'n Gabriel Fuster (a) Asdoro. Fa temps que está malalta, però últimament s'ha agravada fins al punt d'haverla viatcada el dijous a vespre. Deu li ajudi per la part que més convengui.

EXTRENUCIADA

Ha rebut aquest sagrament per son estat de gravetat madó Mossa del carro de St Fran-cese. Deu li ajudi.

DESGRACIA

Mestre Juan Garamen ferrer del carrer de Pedra Plana tava enfilat espolsant un amet-ler i tengué la desgràcia de caure cedant-se un bras i om-plantse de cops; hagué d'esser traslladat amb un carro a la vila. Deu li do pronte millo-ransa.

ACLARACIO

La darrera notícia de la Cró-nica del número passat dona lloc a confusió per haver deixat el caixista la paraula «mare po-lítica»; se tracta de la madona Aina Brunet, sogra de mestre Josep Claper del carré de Na Batlesa la qual morí després de molt llarga malaltia. (A. c. s.)

AUTORISACIO

S'ha rebut ofici de la Quefatura d'obres públiques de Palma au-torisant la continuació de la cla-vaguera pública.

ESTUDI D'AIGOS

Com se sap está fent l'estudi de la conducció d'aigues a la noste vila l'estudiós geóleg D. Bartomeu Darder, catedràtic de Tarragona el qual ha passat en-tre noltros alguns dies d'aquesta setmana.

OBSEQUI

Hem rebut un exemplar del follet «Informe Semestral de la Junta Directiva del Centro Ba-lear de l'Havana» pel qual se veu l'estat floreixent d'aquella entitat. Agraim l'obsequi.

ARTANENCS A FORA

Amb motiu del nou desí ha cessat en el càrrec de Governador Militar del Cap Enderrocot el nostre amic i paisá D. Vicens Sureda Alzamora (a) Peix, Capità d'Infanteria, el qual s'ha reintegrat en el funcionament de l'Escola Pàtria.

La Gaceta del 30 d'Agost pu-blica una R. O. anomanant Ofi-cial de l'Escola de Comerx de Palma a D. Rafel Gelabert Es-tarelles (a) Jaumí, fill de pares artanencs. Eshorabona.

SECCIO AMENA I HUMORISTICA

ENDEVINAYES

Som nascut a fora
molt apreciat
al vení a Mallorca
hei entrí d'amagat.
Jo, no som bo per menjá
ni hu som per beure tampoc:
només servese per fe foc;
i aquell que me cre mará
de mí el fum sols ne tendrá.

Zito.



2ª.—Atlot que fas de porqué
ja desde molts anys ençá
no t'es seguit repará
nn arbre qu'al camp hi ha
qui a puig o a comellá seu
ell fue de ses rels tren
i pe sa soca no'n té?

—En que ne siga porqué
i sols vegi terra i cel
heu he reparat molt bè;
ell llevó a ses branques té
i fa frnita pe sa rel.



FUGA

Q. nt m. a p. r. v. m. r.
. n. l. m. n. m. v. d. x.
. n. t. m. b. v. n. d. r. m.
. . n. r. s. r. p. r. r. s.

S. l' g. qu. t. l. m. r.
n. s. s. l. s. p. r. r. g. n. f. l. r.
t. m. p. e. D. t. l. s. c. r.
p. r. d. m. s. . n. s. t. m. r.

SEMBLANCES

1ª.—Amb a qué s'assembla
lamiar an es puig d'en Fe-
rrutx?

2ª.—I un colom a una font?

3ª.—Amb a que s'assembla
una escala de cuir figures a un
homo?

Qui'n és aquell animal qu
te mans i cap i no té peus ni
cames?

Qués lo que només s'aguan-
ta dret quant corre o camina?

QUADRAT

.	.	.	.
.	.	.	.
.	.	.	.
.	.	.	.

Substituir aquets punts de
manera que sumats de dalt
baix i de dreta a esquerra su-
min 13 sense haverhi cap nú-
mere més alt que 6.

Les solucions al n.º qu ve.

SOLUCIONS a les endevi- nates del número passat.

1 Un caó. 2 Un bunyol
3 Es sol. 4 Una gerra

A SA FUGA

Sa riquesa que jo teuc
tota me cap dins sa mà:
papé per fé testament
i un rosari per resá.

A LES SEMBLANCES

En que té branques.
En que té ealiç.
En que té rodes.

DECIMA DESBARATADA

Un caragol de carreres
tot vestit de fils d'arauya
gonyá a docentes someres
i an es campeón d'Espanya.
I un pore dins un calsatí
segut demunt un capell
va edificá un castell
damunt s'are de S. Martí
quant es sol nava a s'arfi
vestit de plomes d'ausell.

PIROTÉCNIA ESPINOSA

Nuevos programas para RAMILLETES DE FUEGOS
ARTIFICIALES propios para fiestas particulares, de barrio, jardines
etc.etc.

Novedad en FUEGOS ELÉCTRICOS de gran esplendor y
uvias de fuego plateado y dorado.

FUEGOS JAPONESES=COHETES REALES con cabellera
Cohetes de honor=Cohetes eléctricos=Cohetes escondidos=
cohetes reales con lluvia dorada y plateada.

Dirección=16-Taulera Artà

Reservat per en
Guillem Bujosa (a) Ganancia

Prést sortida l'anunci

Obra de radiotelefonía

La casa Lluís Gili de Barcelona acaba de publicar una obra de gran interès pels qui tenen gust amb aparells de radiotelefonía i és:

Colecció de montajes por C. Treyse
mb 141 figures—Son preu és 4: pts.

Altres obres noves

FLOR DEL CLAUSTRO

o vida de Sor Maria Catalina de la Presentación
Preu 1'50 pts.

Lj GENT DE SELDWILA Novela original d'en
Gottfried Keller traduida per Carles Riba. Preu 3'50.

Reposteria y Pasteleria Práctica 0'75

¡Sigue tu estrella! P. Fierro 2'25

—El Criterio, Balmes 3'50

Noticias histórico-topográficas de la isla de Mallorca por

J. M.^a Bover rústica 2'50

Carta histórico-artística sobre la Lonja de Mallorca 2'50

La Perla de Alcúdia. Novela histórica por J. Reínés 3'00

Llibre dels adolescents per l'Ivon l'Escop 3'00

Llibre de les dones 4'00

Kempis, edició catalana tela 2'50

SERVICIO DE CARRUAJES

BARTOLOMÉ FLAQUER

(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Capdepera y Calarratjada de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

DIRECCIÓN: ANGULO, 1.

Automòvils de lloguer

DELS GERMANS

SARD (A) TERRES

A cada arribada de tren van a l'Estació. Tenen servici combinat amb el Ferrocarril.

Excursions a Ses Coves, Calarratjada i demés punts de Mallorca a preus convenguts.

DIRIGIRSE:

Carré d'En Pitxol n.º 8.

Id Son Servera n.º 29

ARTÁ.

Ensaïmades i panets
En lloc se troben millós que a la
PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans panets, galletes, bescnits, rollets, i tota casta de pasticeria.

TAMBE SE SERVEIX a DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG:

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

Fonda Randa de Esteva

TOTS ELS QUI HI POSEN QUEDEN CONTENTS DEL SEU SERVICI ESMERADÍSSIM I DE SA NETEDAD.

Te auto a disposició de sa clientela

arré de Palma, 48—ARTA

¿VOLEU ESTAR BEN SERVITS?!

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

te una Agencia entre Artá i Palma i hei va cada dia.

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 38. An es costat des Centro Farmacèntic.

Artá: Palma n.º 3.

Si voleu menjar bo i llegítir

Oli d'oliva

dirigiu-vos a

D. JUSEP PIÑA

Quatre Cantons, 8—ARTA

Te olis de primera i segona classes a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litros a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

Grandes Almacenes

San José

DB

Vda. Ignacio Figuerola

-I-

HOY, COMO NADIE!

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos alma cen que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA

VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie.

Teléfono 217 | Precioj Bjo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATÓNS

DE

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 al 49

Palma de Mallorca

SASTRERIA PARA SEÑORA

Y CABALLERO

ARTICULOS Y NOVEDADES

PARA VESTIR DE TODAS CLASSES

Disponible

AGENCIA DE ARTÁ A PALMA
I VICEVERSA

DE

ANTONI GILI (A) COMUNA

Y

B^{ME}. FLAQUER (A) MANGOL

SERVICI DIARI EN PRONTITUT I ECONOMIA

DE PREUS

ENCARREGS A DOMICILI

Palma -- Banch de S'oli, 24.

DIRECCIO Artá--Can Mangol, Angulo 1.

• - Can Comuna--Pontarró 36.

CAPÉ SENSE MESTRANSA

de varies classes i preus

SEN TORRA CADA DIA

Vnta en la botiga d comestibles d'en

JAUME CABRER

G. ANTONI BLANES